

Samvittighed saa maa være, da han jo dog foreslaar at gaa ned til 600 000 Kr. Det samme ærede Medlem sagde Sp. 3694, at Bevillingen til Kvægavlsforeninger bør forhøjes fra 90 000 Kr. til 120 000 Kr. Jeg havde i mit Lovforslag beholdt den gamle Bevilling paa 90 000 Kr., og det gør den højtærede Landbrugsminister ogsaa nu, men den Gang var det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke tilfreds med denne Bevilling og vilde have den sat op med 30 pCt. Jeg hørte ikke, at Venstres ærede Ordfører i Dag ogsaa havde den Anskuelse, at det var nødvendigt at gaa op med Kvægavlsbevillingen til 120 000 Kr. Det ærede Medlem fortsatte saa Sp. 3698, at Fremsettelsen af Lovforslaget er en politisk Utilbørlighed. Ærede Medlemmer vil jo nok af disse Udtalelser forstaa, at det ikke var nogen særlig velvillig Modtagelse, mit Lovforslag fik i Fjor. Ja, selv det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, som talte paa det radikale Partis Vegne, sagde Sp. 3713, at Bevillingen ikke burde nedsættes i Øjeblikket. Det viser jo heller ikke nogen særlig Villighed til Nedsækering. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) udtalte Sp. 3729, at det var et ganske meningsløst Forslag, og det ærede Medlem Hr. Hedegaard udtalte Sp. 3736 og 3737, at det er halsløs Gerning overfor Landbruget, og derigennem overfor hele vort erhvervsdrivende Samfund, om vi paa det nuværende Tidspunkt vil gaa til en Nedsækering paa dette Omraade. Han var endogsaa saa bange for Nedsækering, at han kaldte det for „halsløs Gerning“. Tiden og Udviklingen har vist, at hans Parti har indset, at det er fuldt forsvarligt, idet dets egen Landbrugsminister fremsætter et lignende Forslag. Nemesis har ramt det ærede Medlem, idet han selv er blevet skaaret ned af sine Vælgere — om det er paa Grund af denne hans Stilling, tør jeg naturligvis ikke udtale mig om. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen udtalte Sp. 3738, at Forslaget er en Haan mod Landbruget, og fortsatte Sp. 3744, at Forslaget kan betegnes som en Husdyrlov, der virker som Gift for Husdyrbruget, og det ærede Medlem Hr. Clausager, der ogsaa var fremme i Debatten i Fjor, dog først i Slutningen med en ganske kort Bemærkning, udtalte Sp. 3814, at Forslaget er forladt af Guder og Mennesker. Nu er i alt Fald det ærede

Medlem selv vandret over til at gaa med til et Forslag, som i høj Grad ligner mit Forslag fra i Fjor. Han udtalte til Slutning, at det var nødvendigt at beholde det meget ringe Beløb, men man skulde lægge det om, saaledes at det blev fordelt mere tidssvarende.

Jeg glæder mig naturligvis over, at Venstre nu har ændret sin Opfattelse overfor Muligheden af en Nedsækering af Bevillingerne til Husdyrbrug, saa at man nu kan anbefale et Forslag, som skærer ned i noget nær samme Omfang som det Forslag, jeg fremsatte i Fjor. Det er ejendommeligt at høre det ærede Medlem Hr. Clausager tale paa Venstres Vegne. Han brugte forfærdelig mange Ord til at forklare denne Venstres ændrede Stilling. Det var en meget lang Tale, og der kunde være meget rigtigt i den, men det havde ikke saa meget med det foreliggende Lovforslag at gøre. Jeg vil derfor gerne nu spørge, hvad Aarsagen har været til denne Ændring hos Venstre. Det kan ikke være Kronestigningen, for da vi behandlede mit Forslag i Januar, var Kronen, saa vidt jeg husker, i 97, og nu er den i 100. Det kan da heller ikke være Aarsagen til Venstres ændrede Stilling, at Venstre nu har dannet Regering og faaet Ansvar og føler Ansvarets Byrde saa stærkt, at de indser, at her er et Omraade, hvor der kan spares, og saa er villige til at spare, i Modsætning til, at de som Opposition i Fjor ikke fandt det nødvendigt at anlægge et saadant Synspunkt. Jeg kan ikke tænke mig, at noget saadant kan være Aarsag til den ændrede Stilling, og heller ikke, at nogen for Alvor vil hævde, at naar man nu vil gaa med til Nedsækering, er det, fordi der samtidig foreligger Forslag om Nedsækering paa andre Punkter, f. Eks. overfor de sociale Udgifter. Jeg kan ikke se, at det skulde være nogen som helst Motivering for at kunne nøjes med et mindre Tilskud til Hesteavl, at de gamle skal nøjes med 300 Kr. i Stedet for i Fjor 330. Det har ingen som helst Betydning overfor Nødvendigheden af en Nedsættelse af Tilskuddet til Hesteavl og andre Grene indenfor Husdyrbruget. Jeg kan heller ikke tænke mig, at man tager denne Stilling nu for at kunne give Landboerne Skattelettelser for derigennem at hjælpe dem mere, end man skader dem ved at skære ned,